

Učiteljica tov. Kukovec Elizabeta poučuje v Stopercih vnuke svojih prvih učencev

Dne 1. novembra 1899 je nastopila svoje prvo službeno mesto takratna absolventka učiteljskega v Mariboru tovarišica Kukovec Elizabeta. Rodila se je 19. avgusta 1879 na Bregu pri Ptuj, kot hči kovaškega mojstra. Dekliško osnovno šolo je obiskovala v Ptuj, in že takrat kazala veliko zanimanje za znanje in pouk ter stremela za tem, da bi z znanjem nadkriljevala posebno tiste součence, ki so bile iz bogatejših rodbin, ki so nosile lepe obleke, dočim njej kot hčeri kovača to ni bilo mogoče. Bila je med najboljšimi učenkami in je po dovršenih pripravništvu na učiteljsko ter ga l. 1899 došla. Bila je nameščena kot mlada učiteljica v Stopercih, ki so njeno prvo in zadnje službeno mesto. Ker se je v Stopercih šele tisto leto ustanovila šola, je bila tov. Kukovecova tudi prva učiteljica na šoli. L. 1910 je sicer opravila izpite za meščansko šolo, bila premeščena v Maribor, službe pa ni nastopila. Ostala je zvesta svojemu prvemu službenemu mestu in novi šoli.

Že v prvih letih svojega službovanja se je začela zanimati za uspešno metodično in didaktično delo v razredu in je na pobudo takratnega šolskega nadzornika Pavla Flereta začela izvajati učna načela moderne didaktike v prvih treh razredih osnovne šole: samodejavnost učencev, koncentracija pouka in rokotnost pri pouku. Leta 1924 je takratna šolska in prosvetna oblast odobrvala reformske poizkuse tovarišice Kukovecove in dali so ji nasvet, da prenese ta učna načela tudi na IV. razred. Delo tov. Kukovecove je zaslovelo. Kmalu so jo spoznali takratni šolniki in vedno v večjem številu so začeli prihajati na njeno šolo, kjer so spoznavali njeno delo tudi v praksi. Po smernicah moderne metodike je napisala leta 1912 knjigo »Domoznanski pouk v ljudski šoli«, katero je z veseljem sprejelo in uporabljalo takratno učitelstvo. Knjigo je izdala Slovenska šolska matica. Mnogo je pisala tudi v naš pedagogski list »Popotnik«, kjer najdemo l. 1923 v 5.—8. številki zanimivo učno sliko za II. in III. šolsko leto »Zgodovina domačega kraja«. Tu opisuje zgodovino domačega kraja od najstarejših časov do gradnje šole. Nadalje razpravlja v istem letniku »Popotnik« v 11. in 12. številki: »O pouku računstva in merstvenega oblikoslovja v smislu delovne šole«. Računstvo in realije so bili njeni najljubši predmeti, zato je tudi tem posvečala največ pozornosti.

Starejše učitelstvo se je prav gotovo še spominja iz učiteljskih zborovanj v Šmarju pri Jelšah in Celju. Nastopala je z raznimi predavanji in praktičnimi nastopi.

Poleg strokovnega dela je skrbela tudi za gospodarski napredek šole. Povečala je šolski vrt, ki je bil za takratne prilike in potrebe premajhen in v letih od 1914 do 1917 sodelovala pri povečanju šolskega poslopja, pri gradnji nadstropja šole. V ta namen je izposlovala pri Mestni hranilnici v Ptuj posojilo 45.000 kron, kar je zadostovalo za kritje vseh gradbenih stroškov.

Leta 1937 jo je bivša šolska oblast proti njeni volji upokojila. Kot upokojenka je ostala v Stopercih, kjer jo je tudi doletela vojna in okupacija. V pokoj je stopila brez vsakih prihrankov, ker je bilo njeno srce pripravljeno pomagati vsakemu, ki je bil pomoči potreben. Največ je pomagala svojim siromašnim učencem, ki jim je bila prava krušna mati. Njeno največje zadovoljstvo je bil napredek njenih učencev in je za to tudi žrtvovala ves svoj zaslužek. Za sebe je bila skromna, zadovoljna z vsem. NOB je podpirala moralno in materialno.

Po osvoboditvi je bila tov. Kukovecova med prvimi, ki se je javila v službo. Ljubezno do šole, šolske mladine in naroda jo je silila zopet med nje. Šola je bila med okupacijo požgana. Kot upraviteljica je začela takoj s poukom, ki ga je vršila po privatnih hišah. Prva in največja skrb ji je bila zgraditi in obnoviti zopet šolo. S preprečevanjem je znala pridobiti tam, kjer ni bilo, in je bilo takoj pripravljeno nuditi vso pomoč, da bo šola čimprej zopet pod streho. Pomagali so s prostovoljnim delom in raznim materialom. Pod njenim vodstvom je leta 1946 zrasla nova krasna šola, ki je po svoji ureditvi in organizaciji zgled ostalim šolam v okraju.

Kot upraviteljica se je redno udeleževala vseh sestankov in konferenc, kjer smo z zanimanjem in veseljem poslušali, kako je iznašala razne probleme in težave. Ni ji bilo dovolj, da je šola samo pod streho. Poudarjala je vedno, da je za uspešno šolsko delo potrebno še mnogo drugega, predvsem inventar, razna učila in drugi pripomočki. Prihajala je ob vsakem vremenu. Dasi je njeno telo že nekoliko upognjeno, je v njej še mnogo zdrave, neutrudljive sile in volje. Najboljši dokaz njene odprtosti je dejstvo, da je prihajala v Ptuj kar z vozom, ker so Stopercerje oddaljeni od Ptuja ca. 23 kilometrov.

Danes je tov. Kukovecova v 72. letu svoje starosti in še vedno aktivna učiteljica. Njeno delo je kljub visoki starosti kvalitetno. Vse svoje sile posveča pravilni smeri pouka, zanima se za vso sodobno literaturo, ker noče zaostajati za drugimi, mlajšimi učitelji. Vsebinsko je njen pouk sodoben in progresiven. Njeni učenci so seznanjeni z vso problematiko sedanjega časa, ker se tudi sama zanima za vsa dogajanja v svetu. Čita še vedno mnogo in celo brez navedenih. Kakor sama izjavlja, ji je edina ovira pri čitanju nekoliko slab petrolej. Njen spo-

naj ostane med nami

Red z neredom v Ormožu

V nedeljo, 12. t. m., je bilo v Ormožu med običajnim razglasom tudi objavljeno, in to prvič (do sedaj je bila to tajnost ožjega kroga poznanih ljudi), da se bo dne 13. marca delilo, oziroma prodajalo v Kmetijski zadruzi blago po vezanih cenah. Da pa se ne bi zopet zgodila krivica kot do sedaj po navadi, da so dobili blago vedno eni in isti, je odbor KZ sklenil, da tisti, ki so blago dobili v decembru in januarju, ne dobijo sedaj nič.

13. marca zgodaj zjutraj so se pred vhodom v trgovino KZ gnetli ljudje, nekateri že od 10. ure ponoči. Ob 7. zjutraj je prišel predsednik KZ deliti šepilke. Med gnečo so se vrinili tudi komaj došli, katerih nikdar ne zmanjka, če je kaj dobili, in predsedniku znani ter so dobili številke na račun čakajočih. Med njimi so bili tudi taki, ki sedaj niso bili upravičeni do blaga, ker so ga dobili decembra in januarja. Ko so ti prišli po tekočih številkah na vrsto, za njih ni bilo upravljanja, kdaj so zadnjič dobili blago. Če sta bili dve osebi od iste družine, so jim še ponajli, da naj vzamejo to ali ono blago, drugi, ki že več mesecev niso ničesar dobili, so čakali dalje, če bo še kaj ostalo. Tudi trem uslužbencem trgovine, trem odbornikom in predsedniku KZ se ni mudilo kljub temu, da so ljudje vedno upravljeni, če bodo še kaj kupili. Ljudem, ki bi radi hitro kupili in šli zopet na svoje delo, niso postregli, predsednik se je še norčeval iz starih ženic: »Ta je dobila to in toliko, oni je kupil to in še svojo suknjo kaže, ki jo je poceni ravno preje kupil.«

Vprašamo se, ali so Kmetijske zadruge za to, da se z njimi okorišajo samo gotove osebe, ali pa so zato, da pomagajo delovnemu človeku pri nje-

govnih težkočah in doigu žitljenjskega standarda?

Ta dopis Vam pošiljam z željo, da ga objavite v »Našem delu«, mogoče bo to za našo KZ kaj pomagalo. C.

Zaprta vrata

V soboto zvečer, dne 18. marca t. l., okrog 23. ure sem se pripeljal iz Maribora s holerom skozi Sv. Urban, utrujen in žejen, do zadruške gostilne. V gostilni je bila godba, ples in vršili, seveda le za povabljenе goste. Zunanja vrata so bila zaprta. Nadelal sem vožnjo proti domu in razmišljal o raznih ožjih priveditvah za zaklenjenimi vrati. V nedeljo sem se vračal po isti poti. Gostilna je bila zaprta. Rad bi si nabavil cigarete. Drugi so mi povedali, da mora Brmež spati, ker so do šeste ure zjutraj plesali.

V Maribor sem se vrnil z vtisom, da ima Brmež vino samo za nekatere ljudi in ne za žejne delovne ljudi. V Mariboru ni vina za vse ljudi. To razumem, ker nas je mnogo. Ne morem pa razumeti, da ga imajo ponekod samo za nekatere ljudi. Kjer ga pijejo, se zapirajo, da jih ne bi nikdo motil.

Pri vseh zabavah za zaprtimi vrati ljudje razmišljajo, od kod ta navada? Nikdar niso bili naši delovni ljudje vsiljivi, ker se sramujejo občutka nepovabljenih gostov. Zaprta vrata sramotijo vsakogar, ki ima vsaj malo časti in ponosa. Bili so mnogo težji časi in so naši ljudje tudi takrat imeli moralno. Ni se bilo treba bati, da bodo prišli in spraznili obložene mize. Še dalje od tega pa smo danes. Verjetno bo sčasoma odpravljen tudi ta znak nezaupanja napram množici. Č. J.

Tekmovanje hranilnih blagajn

Tromesečno tekmovanje, ki ga je na povedala hranilna blagajna OLO vsem ostalim Hranilnim blagajnam ptujskega okraja je zaključeno. Uspeh v zadnjem mesecu je bil sledeč:

Hranilna blagajna	Število zaposlenih	Skupno število vlagatelj	Število novih vlog februarja	Vsa vplačila februarja v komanda	Poročilo dostavljeno NB
Tovarna glinice in aluminija, Strnišče	671	231	—	3	do roka
Podjetje za melioracije, Ptuj	166	27	—	10	do roka
OZKZ Ptuj	56	56	4	52	do roka
Tovarna strojil, Majšperk	264	203	—	3	do roka
Tovarna volnenih izdelkov, Majšperk	444	65	—	1	do roka
»Cradis«, Strnišče	1147	15	—	1	do roka
Gozdna uprava, Ptuj	176	8	—	—	do roka
RKGS direkcija Ptuj	21	16	—	—	ni poročila
»Ograda«, Ptuj	143	9	—	—	ni poročila
LIP obrat Ptuj	111	—	—	—	ni poročila
Bolnišnica Ptuj	139	63	1	4	do roka
Mestne obrtne delavnice, Ptuj	158	53	1	68	do roka
Okrajni magazin, Ptuj	161	96	3	13	do roka
Nadzorništvo proge 10, Ptuj	288	92	—	83	do roka
Vozovne delavnice, Ptuj	140	12	—	5	do roka
OLO Ptuj	223	222	12	130	do roka

KMETOVALCI!

Pozivamo vse kmetovalce, ki so v letu 1949 presegli svoje obveznosti pri oddaji goveje živine in prašičev in so višje prejeli plačane po nižjih enotnih cenah brez bonov, da se javijo na svojih KLO-jih, kjer jim naj izdajo potrdila o obremenitvah. S tem potrdilom in odločbo o obvezni oddaji ter potrdili o prevzemu odnosno oddaji živine naj se javijo na Živnoodkupu v Ptuj, kjer se jim bo izplačala razlika od nižje na višjo komercialno ceno oddanega blaga.

Reklamacije take vsebine bomo upoštevali do 10. aprila 1950.

Živnoodkup, Ptuj

mim je še izredno bister, njena pisava pa kaligrafična.

Imel sem priliko opazovati njeno prožnost in spretnost pri zemljepisnem pouku, kako spretno in naglo je pred očmi nastajala na tabli z barvastimi kredami označena Ljudske republike Makedonija, ki jo je obravnavala v dotični zemljepisni uri. Pokazala mi je vse šolske izdelke otrok, dnevnice učencev in pristavila, da vsak dan vrši pregled in popravo, da bi se na ta način učenci čim bolj naučili pravilnega materinega jezika. Iz vseh teh izdelkov je bilo razvidno celotno njeno delo in kjer učence vztrajno naveda na lepo obliko, pisavo in pravilno ter ekonomsko razdelitev prostora.

Pri konferenci je bilo. Ko smo razpravljali v računstvu pismeno množenje z večmestnim množiteljem, sem ji pripomnil, da se mi zdi čudno, ker dosledno vsi učenci množijo najprej z najvišjo mestno vrednostjo, da tak način računanja ni v splošni veljavi pri ljudeh. Mirno mi je odgovorila: »Tukaj pa računajo vsi ljudje tako.« Rekel sem ji, da to prav rad verjamem, ker so z redko izjemo vsi prebivalci njeni učenci. Nasmešnila se je in rekla: »Da, prav malo je ljudi v šol. okoliših, ki ne bi bili hoteli k meni v šolo...« Na poti sem srečal možaka in začel z njim pogovor. Med ostalim sva prišla tudi na šolo. Prav presenečen sem bil, ko mi je povedal, da je tudi on učenec tov. Kukovecove, da je bila ona njegova prva učiteljica in da še sedaj poučuje. Zdel se mi je le nekoliko prestar in sem ga cenil na ca. 70 let. Ko mi je povedal, da jih ima 65, sem začel razmišljati in računati. Možno je to in

mogoče so še starejši! Saj je tov. Kukovecova prišla na šolo kot mlada učiteljica in so res lahko njeni prvi učenci le par let mlajši od nje. Tako vzgaja tov. Kukovecova v Stopercih že tretji rod — vnuke prvih učencev so njeni sedanji učenci.

Žilava in odprna je njena nava. Lanskoleto, proti pomladi je bilo, nas je obvestila ptujska bolnišnica, da so pripeljali z močno pljučnico učiteljico iz Stoperc. Izjavili so, da je stanje bolnice precej kritično in da je le malo upanja, da bi okrevala. Ko smo po nekaj dneh zopet vprašali, kako je z zdravstvenim stanjem naše najstarejše učiteljice, smo dobili odgovor, da se je stanje izboljšalo in da je izven nevarnosti. Zapustila je kmalu bolnišnico in bila nekaj časa doma. Ob pregledu sem jo zopet našel v njenem razredu, kjer je delala s prav takim elanom kakor poprej. Na videz se ji niti poznalo ni, da bi prestala tako bolezen. Rekla mi je, da se prav dobro počuti, učila bo dalje, njeno življenje je v šoli, od tod pa...

Tako teče življenje učiteljice Kukovec Elizabeta, ki je, lahko rečem, edina še aktivna učiteljica s tako visoko starostjo in službeno dobo, ne le v naši republiki, ampak menda v vsej naši državi. Za uspešno vzgojno in prosvetno delo je bila v bivši Jugoslaviji odklikovana z redom sv. Save, poverjenstvo za prosveto v Ptuj, pa jo je skupno s sindikatom prosvetnih delavcev predlagalo, da jo naša ljudska oblast za njeno nesebično, požrtvovalno in uspešno delo nagradi s takim priznanjem, kakor si ga taki prosvetni delavci zaslužijo.

Stane Stanin

Železničarji ptujskega okraja se pripravljajo na svoj praznik

Po vseh kolektivnih železniških edinic se vršijo predpriprave za čimbolj svečano proslavo Dneva železničarjev, ki bo 15. aprila tega leta.

Na ta dan so leta 1920 na Zaloški cesti v Ljubljani padle žrtve, ko je takratni režim hotel zatreti dvig delovnega ljudstva, ki je v borbi za svoje pravice stopilo v štrajk. Pri štrajku so polnoštevilno sodelovali železničarji. Nad polovico padlih žrtvev po razbelsni policiji je bilo iz vrst železničarjev.

Odboru za proslavo tega dneva v Ptuj, kjer bo središče praznovanja poleg ostalih večjih centrov v Slovenji ozir Jugoslaviji pomagajo pododbori zunanjih edinic.

Za dostojno proslavo so kolektivni prevzeli obveznosti na prostovoljni bazi. Upravna vodstva s sindik in partijskimi organizacijami so si postavila plan dela, ki obsega razne ureditve in olesnave postaj in proge. Med eno prvih nalog snada postavitev spomenika žrtvam okupacije

iz vrst ptujskih železničarjev. Spomenik bo stal na prostoru pri Vozovni delavnici v Ptuj.

Sprejeta je tudi obveznost sodelovanja pri postavitvi spomenika padlim talcem na mestnem pokopališču v Ptuj. Delo se je že začelo.

Pričakuje se vsestranskega sodelovanja in pomoči množičnih organizacij, posebno Fronte, da bo ta praznik čim bolj svečano praznovan. Zato je nujno, da se organizacije takoj medsebojno povežejo z odborom oziroma pododbori ter jim pri izpolnjevanju obveznosti nudijo vs možno pomoč. Najzaslužnejši neželničarji bodo zato predlagani za podelitev po en brezplačne vozovnice za poljubno relacijo, ki si jo bodo izbrali za potniški ali brzi vlak.

Po 15. aprilu bodo objavljeni najzaslužnejši železničarji in tudi najboljši in najsilnejši železničarske edinic, ki bodo največ ali najmanj doprinesle temu prazniku. P.

Za fizično moč in odpornost

Nekaj besed o športni disciplini

V zadnjem času dosegamo v Ptuj v vseh športnih panogah vedno vidnejše uspehe. Eden izmed najlepših uspehov je vsekakor vstop nogometnega društva v I. slovensko ligo. Ni namen tega članka, da ugotovi zasluge posameznih igralcev ali zasluge upravnega odbora, da je po težkih tekmah, ki jih je NK Drava imela v preteklem letu, uspeh bil tako velik, nujno je, da ugotovimo dejstva, zaradi katerih ni bil ta uspeh možen že v prejšnjih letih in kako bomo to mesto lahko tudi obdržali v nadalje.

Ako pogledamo nazaj, lahko ugotovimo, da je imelo društvo skozi ves čas svojega obstoja velike težave bodisi v pogledu pridobivanja igralcev, bodisi v finančnem pogledu. Zgodili so se slučaj, da društvo ni bilo ob priliki že objavljene tekme pripravljeno z enajstimi igralci, ali pa, da je bilo brez vsakih finančnih sredstev in ni moglo izvršiti svojih obveznosti napram gostujočemu moštvu. V takih primerih so društvo priskočili na pomoč kakor z igralci, tako z denarjem tisti, ki so popolnoma zaupali in verjeli v uspeh društva. Iz športnega delovanja je enkrat za vselej izginil način kupovanja športnikov in zaradi tega je je bilo društvo na jasnem, da zavisi absolutno samo od tistih moči, ki jih bo samo vzgojilo in usposobilo za dobre in poštenovalne nogometaše.

Vse to so samo lepe besede, ki so se poudarjale na vseh sestankih društva. Besede, ki so bile izrečene na raznih treningih itd. Ako pa pogledamo malo stvarno stanje, je slika popolnoma drugačna.

Ob podpori jeseniškega društva »Gregorčič« in ob izrednem zalaganju mariborskega društva »Branik« smo uspeli kljub temu, da smo v prvenstveni lestvici lanskega tekmovanja dosegli le četrto mesto, na običnem zboru NZS došli naš vsotop v I. slovensko ligo. Sleheri član društva je z gotovostjo pričakoval, da bo sedaj vsekakor nastopilo novo obdobje društvenega delovanja, obdobje discipline in požrtvovalnega udejstvovanja vsakega posameznega člana društva. Toda — pogledimo si malo zadnje tekme, ki jih je izvedlo nogometno društvo Ptuj — NK Drava.

Ze na prvi prijateljski tekmi, ki se je vršila s tukajšnjim moštvom garnizije JA, so bile nerednosti. Tekma je bila napovedana ob določenem uri in v garderobi društva je bilo vsega pet igralcev. Počasi so prihajali eden za drugim, brez vsake volje, kot da so gledalci, ki jih tekma prav za prav ne interesira toliko, pač pa prihajajo na tekmo, ker nimajo kj kam drugam. Stopiti je bilo treba do njih in jih »lepo« prositi, naj se potrudijo v kabino, ker so določeni za igranje. In dalje. Upravnemu odboru je uspelo dobiti prvo moštvo NK Branika iz Maribora, da pred pričetkom prvenstvenega tekmovanja odigra tudi v Ptuj tekmo, tako da se igralci privadijo na svoje bodoče nasprotnike. Na tej tekmi so se zgodile izredne nepravilnosti, o katerih so bili članki že v dveh zaporednih številkah mariborskega »Vestnika«. Vprašamo se sedaj samo: »Ali taka kritika, ki jo poda nam naklonjeni in vedno pripravljeni klub za pomoč, koristi našemu ugledu, in končno, kaj leži krivda, da lahko pride do take kritike?« Odgovor ni težak! Priznavamo vse očitke, ki jih je objavil »Vestnik«, priznavamo nedisciplino publike, vendar pa moramo ugotoviti, da ne moremo zahtevati discipline od publike, če sami igralci niso disciplinirani. Gledalci imajo pravico na igranju vzpodbujati svoje igralce in to tudi z največjim vpitjem, nimajo pa pravice, žaliti gostujočih igralcev niti igralcev lastnega moštva. Kakor že omenjeno, ne moremo zahtevati od gledalca olike v izražanju, če se na igranju med samimi igralci dogajajo grobe nepravilnosti in padajo izrazi, ki niso v čast športniku. V kolikor leži krivda za razne nepravilne izpade samo na posameznikih, bo pač uprava društva morala takim »posameznikom« in »gorečnejšem« zabraniti bodisi igranje ali pa tudi sam dostop na igranje. Zavedati se moramo, da danes naše društvo predstavlja ptujski šport v republiškem merilu, da bodo pri nas igrala društva iz vse Slovenije in iz najoddaljenejših krajev in da bodo ta društva ponesla glas o naši disciplini ali nedisciplini širom Slovenije. Naloga, ki smo jo prevzeli na sebe, je ogromna in zahte-

va mnogo samopremagovanja in vestnosti od vseh, kakor igralcev tako od gledalcev.

V letu 1949 smo po končanem tekmovalju izvedli mnogo prijateljskih tekem. Sledili smo raznim vabilom in tudi vabili samaj razna društva. Običajno je v športu, da se gostujočemu moštvu povrnogostovanje v njegovem kraju. Na žalost pa moramo ugotoviti, da je ravno pri nogometnem društvu »Drava« obstojal nek odpor proti vrnitvam teh tekem. Razlogi so bili v glavnem v tem, da je ptujskemu moštvu uspelo, izvojevati tekmo na domačih tleh v svojo korist in da se je bilo odigrati povratno tekmo na tleh gostujočega moštva zaradi eventualnega potaza. Ni to samo izredno strahopetno, to je predvsem nešportno in nečastno. Slični slučaji se pač ne bodo smeli več dogajati. Na kratko bi bilo tudi omeniti poslednjo tekmo pred pričetkom prvenstvenega tekmovanja, ki jo je društvo izvedlo v Celju s Kladivarjem. Ob vsestranski pomoči oblastnih organov smo uspeli dobiti za to tekmo tovorni avtomobil, ki je povedel igralce na mesto igranja, da s tem olajšamo trudopolno dolgo potovanje igralcem in da jim omogočimo, da naslednjega dne spočiji nastopijo svojo službo. Avto je bil ob določenem uri pripravljen, na žalost pa je bilo ob avtomobilu le par igralcev. In potem tekanje, iskanje, prošenje, molodovanje, preprečevanje in vso — enaist igralcev se je zbralo. Nihče se ne vpraša, koliko zamude je v tem čakanju, koliko plačila za čakanje in koliko nepotrebnega dela.

Ta kritika je morda malo ostra, vendar potrebna. V službi, privatnem življenju in vespoved je na prvem mestu disciplina in točnost. Predvsem pa mora vladati disciplina sedaj, ko gledajo na nas vsi športni forumi Slovenije in ko gleda na nas tudi vsa športna publika in pričakuje od nas, da bomo res polkazali, da smo vredni zaupanja in priporjenega uspeha. Go

Spored Radia Maribor

Sobota, 25. marca:

15.30—15.50 Vesele in poskočne igra Kmečki sekstet. 15.50—16.00 Iz življenja in dela množičnih organizacij. 16.00 do 16.30 Igra godba na pihala, vodi Emil Vitke. 16.30—16.45 Literarna oddaja. 16.45—17.00 Slovenske narodne poje baritonist Vlado Dolničar, s harmoniko spremlja Vinko Držar. 17.00—17.10 Poročila, objave. 17.10—17.20 Deset minut za ljubitelje resne glasbe. 17.20—17.30 Kaj žele poslušalci in kaj želi Radio Maribor. 17.30—18.00 Za konec oddaje malo plesa: igra plesni orkester.

Nedelja, 26. marca:

Oddaja ob dnevu volitev v Ljudsko skupščino, prenos programa Radia Ljubljana.

Ponedeljek, 27. marca:

16.30—17.00 Igra Zabavni orkester Radia Maribor, vodi Dušan Boštele. 17.00 do 17.10 Poročila, objave. 17.10—17.20 Vokalni koncert sopranistke Hilde Presetnik-Tavčarjeve, pri klavirju Dušan Babič. 17.30—17.40 Tedenski fizikturni pregled. 17.40—18.00 Koncert flavtista Ernesta Grudna, pri klavirju Ksenija Ogrinova. Na sporedu dela skladatelja Händela.

Preklicujem od Ptujске gore do Ptuj izgubljeno izkaznico o kolesu, glasečo se na ime Vogrinec Olga, Skorba 66.

Prosim najdeltalja mojih dokumentov (udarniške knjižice, voljaške knjižice, 4 živilskih nakaznic, nabavne knjižice ter izkaznice Tovarne aluminija Strnišče), da mi jih takoj vrne, sicer te dokumente razveljavljam. — Princ Mihael, Sp. Hajdina št. 95 p. Hajdina.

Pozivam poštenega najdeltalja, da proti nagradi vrne dne 13. marca t. l. v Ptuj izgubljeno zlato žensko zapestno uro z rdečim jermenčkom v upravi Našega dela v »Domu fronte« v Ptuj.

LEPO ARONDIRANO POSESTVO v izmeri 5 ha 50 a s pripadajočimi poslopji (njive, gozd, travniki, vinograd) se da v najem družini z dvema ali več delovnimi silami. Več se poizve v Lesnici na KLO.